

Thai Journal Citation Index Centre
ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย
http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/index.html

รัง กุญชรกุล

ที่ ศร 0516.31/6313

22 ธันวาคม 2553

เรื่อง การพิจารณานำวารสารเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI
เรียน บรรณาธิการ Veridian E-Journal, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร	
รับที่ 9	ผู้รับ
วันที่ 4 ธ.ค. 53	50
เวลา 9.00	น.

ตามที่ท่านได้ส่งรูปเล่ม Veridian E-Journal, Silpakorn University มาให้ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย เพื่อดำเนินการพิจารณานำวารสารเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI ประเภทสหสาขานั้น

ทางศูนย์ฯ ขอแจ้งให้ท่านทราบว่า วารสารของท่านได้รับการคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI เพื่อให้วารสารของท่านได้รับการจัดทำค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงอย่างถูกต้องสมบูรณ์และต่อเนื่องทุกปี ทางศูนย์ฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านจัดส่งตัวเล่มของวารสารมายังศูนย์ฯ ตามกำหนดเวลาการออกของวารสารอย่างต่อเนื่องในครั้งต่อไป

ทางศูนย์ฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือและความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบพระคุณที่ร่วมกับพัฒนาให้วารสารวิชาการไทยมีคุณภาพและเป็นประโยชน์กับสังคมประเทศชาติยิ่ง ๆ ขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

เรียน อาจารย์
Halpanwan W. Wiroos
117/10 ถนน Veridian E-journal
1. Lombur

7 ม. 2554 นว

ขอแสดงความนับถือ

A.S. A.R.

(นางศรีจันทร์ จันทร์ชีวะ)

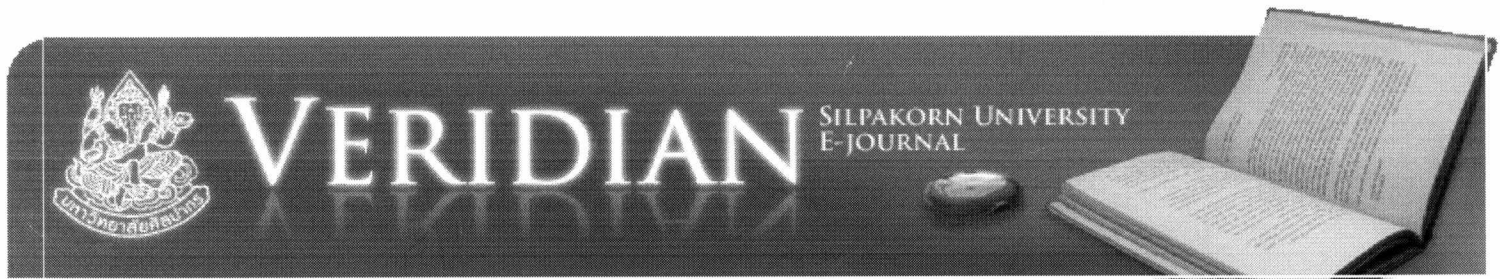
ผู้ช่วยหัวหน้าศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย

ผู้รับผิดชอบวารสารด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย-คณะพลังงานสิ่งแวดล้อมและวัสดุ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
126 ๓ ประชาอุทิศ เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทร/โทรสาร : 0-2470-8647

ผู้รับผิดชอบวารสารด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย
สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ท่าพระจันทร์ กรุงเทพฯ 10200
โทร. 0-2613-3540-41 โทรสาร 0-2623-5713
E-mail: kungnap@tu.ac.th

รัง กุญชรกุล
ค.ค.ค.ค.

7
5 ม. 2554

[Home](#) [Current Issue](#) [Early Issue](#) [Project](#) [Contact Us](#)

Search

EDITOR TALKS

 [Go]

ISSN : 1906-3431

[แบบประเมินความพึงพอใจ](#)

วารสารวิชาการ Veridian E-Journal
ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เมษายน 2556

ปัจจุบันวารสารวิชาการ Veridian E - Journal บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI (Thai Journal Citation Index Centre) ตั้งแต่วันที่ 22 ธันวาคม 2553 ซึ่งเป็นศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทยที่มีการจัดทำค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงอย่างถูกต้องสมบูรณ์และต่อเนื่องทุกปี

สำหรับการจัดทำวารสารวิชาการ Veridian E - Journal ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เมษายน 2556 นี้ มีบทความที่ได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review) เพื่อเผยแพร่ในครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น จำนวน 64 เรื่อง โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 54 เรื่อง
- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 10 เรื่อง

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารวิชาการ Veridian E - Journal ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เมษายน 2556 นี้ จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการต่อยอดผลงานวิจัย/สร้างสรรค์ และการนำไปใช้ประโยชน์ในทางวิชาการและแก่ชุมชนและสังคมต่อไป

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการอำนวยการ และที่ปรึกษาและกองบรรณาธิการวารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 6 ที่กรุณาอนุเคราะห์และให้ความร่วมมืออย่างดี ยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศน์วงศ์
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
บรรณาธิการ

NEWS/ACTIVITIES

วารสารวิชาการ Veridian - Ejournal ปีที่ 6

ขอเชิญชวนนักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการทั่วไป ร่วมส่งบทความทางวิชาการหรือบทความจากผลงานวิจัย เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่บนวารสาร Veridian E-Journal ป
อ่านต่อ...

Home Current Issue Early Issue Project Contact Us

CURRENT ISSUE

Vol. , 2013

Articles in this Issue

HUMANITY AND SOCIAL SCIENCE

January - April

May - August

September - December

บทความปริทรรศน์

EDITOR GROUP & PEER REVIEW

คณะกรรมการอำนวยการ คณะที่ปรึกษากองบรรณาธิการ และคณะกองบรรณาธิการ
วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University
ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เมษายน 2556

คณะกรรมการอำนวยการ

1. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
2. รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยฝ่ายวิชาการและวิจัย
3. รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยฝ่ายศิลปะและการออกแบบ
4. คณบดีคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
5. คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
6. คณบดีคณะโบราณคดี
7. คณบดีคณะมัณฑนศิลป์
8. คณบดีคณะอักษรศาสตร์
9. คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
10. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์
11. คณบดีคณะเภสัชศาสตร์
12. คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
13. คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
14. คณบดีคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร
15. คณบดีคณะดุริยางคศาสตร์
16. ผู้อำนวยการวิทยาลัยนานาชาติ
17. เลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย
18. นางสาวอรุณ บัวจัน
19. นางสาวหทัยชนก แจ่มถัน

คณะที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง โตรัดน์
2. รองศาสตราจารย์ ประสพชัย พสุนนท์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาวดี จันทร์ภักดิ์

กลุ่มวิทยาศาสตร์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพบูรณ์ นันทนากรณ์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุศรินทร์ เขษะปะบุตร
3. อาจารย์ นายสัตวแพทย์ ดร.นรินทร์ ปรียวิชัยภักดิ์
คณะกองบรรณาธิการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศน์วงศ์
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ผาสุข อินทราวุธ
กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
2. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย
กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
3. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.อังฉรา วงศ์โสธร
กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
4. ศาสตราจารย์ภิธาน ไกรฤทธิ บุญเกียรติ
กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
5. ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ประคอง นิมมานเหมินท์
กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
6. รองศาสตราจารย์ บาหยัน อิมสำราญ
กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายในคณะอักษรศาสตร์
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม
กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายในคณะศึกษาศาสตร์
8. อาจารย์ ดร. กำไลทิพย์ ปัตตะพงษ์
กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายในคณะโบราณคดี

คณะกรรมการ

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

1. ศาสตราจารย์ ดร.พิชญ์ ศุภผล
กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
2. ศาสตราจารย์ ดร.บุษบา ยงสมิทธิ์
กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
3. ศาสตราจารย์ ดร.สมพล ประคองพันธ์
กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขาวรีย์ อรรถถังรอง
กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายในคณะวิทยาศาสตร์

ผู้ประสานงานจากบัณฑิตวิทยาลัย

1. นางนพนันท์ อินทร์สวาท
2. นางสาวอรุณ บัวจัน
3. นางสาวหทัยชนก แจ่มถิ่น

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University
ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – เมษายน 2556

กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1 ศาสตราจารย์ ดร.สมภาร พรหมทา
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2 ศาสตราจารย์ ดร.สมพล ประคองพันธ์
1588 ซอยสมานมิตร ถ.สุทธิสารวินิจฉัย
เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310

3 รองศาสตราจารย์ ดร.นาดยา ปิรันธนานนท์
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4 รองศาสตราจารย์ ดร.มลิวรรณ บุญเสนอ
ภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

5 รองศาสตราจารย์ ดร.สุกรี รอดโพธิ์ทอง
34/4 หมู่ 4 ต.ขุนแก้ว อ.นครชัยศรี
จ.นครปฐม 73120

6 รองศาสตราจารย์ ดร.สุธาชัย ยิ้มประเสริฐ
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7 รองศาสตราจารย์ นฤมิตร สอดสุข
วิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต

8 รองศาสตราจารย์ บาหยัน อิมสำราญ
ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

9 รองศาสตราจารย์ ประสพชัย พสุนนท์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

10 รองศาสตราจารย์ ลัดดา ศิลาน้อย
สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

11 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร.เกิดศิริ เจริญวิศาล
สาขาการจัดการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมไมซ์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

12 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริบุญ จงวุฒิเวศย์
ภาควิชาการศึกษาออกโรงเรียน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

13 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์
ภาควิชาเทคโนโลยีและการสื่อสาร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

14 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม
ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

15 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพร นาณสันติ
ภาควิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

16 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ
สำนักวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

17 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แนนน้อย ยานาวารี
อาจารย์ประจำสำนักงานโครงการบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

18 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปภัดา วรธนเพ็ชร
ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

19 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรารวีญา สุวรรณรัฐโชติ
ภาควิชาเทคโนโลยีและการสื่อสาร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

20 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธาทรทัศนวงศ์
ภาควิชาคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

21 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมพงษ์ โพธิ์ประสิทธิ์นันทน
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล

22 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

23 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ วิไลนุช
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

24 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนนิภา สมพงษ์
สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

25 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันดี พินิจวรสิน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

26 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา น้อยทิม
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

27 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา ตุงคะสมิต
สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

28 อาจารย์ ดร.เชมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม
สำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

29 อาจารย์ ดร.เดชรัตน์ สุขกำเนิด
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร

ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- 30 อาจารย์ ดร.นันทน์ เรืองฤทธิ์
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 31 อาจารย์ ดร.ธีรรัตน์ วรพิเชฐ
ภาควิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 32 อาจารย์ ดร.มนัสนันท์ นำสมบูรณ์
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 33 อาจารย์ ดร. วิจิตรบุษบา มารมย์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
- 34 อ.ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 35 พันเอก ดร.ณรงค์ วงศ์สุวรรณ
ผู้อำนวยการกองอำนวยการศึกษา
กองบัญชาการ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
- 36 นาวาเอก อนุรักษ์ ศิริวงศ์
รองผู้อำนวยการ กองวิชาสงครามทางเรือและวิชาทหาร
ฝ่ายวิชาการ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ

กลุ่มวิทยาศาสตร์

- 1 รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช พุทธวงศ์
ศูนย์ส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 2 รองศาสตราจารย์ ดร.สุดา ตระการเกลี้ยงศักดิ์
ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 3 รองศาสตราจารย์ วีรนนท์ พงศาภักดิ์
ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณะ ชินสาร
คณะวิทยาการสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยบูรพา
- 5 อาจารย์ ดร. กิรติ เกิดศิริ
คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- 6 อาจารย์ ดร.รมิดา ศรีเหรา
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
- 7 อาจารย์ ดร.สุจินันท์ ศักดิ์สินธุ์ชัย
ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 8 อาจารย์ ดร.สรสิทธิ์ ล้อจิตรอำนาจ
ภาควิชาเภสัชกรรมชุมชน
คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

There is no previous issues at this moment.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ ศธ 0520.107 (น.ร.) / ๒๒๐๗

วันที่ 17 เมษายน 2556

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาบทความเพื่อจัดพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ (Veridian E - Journal) มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ 6 ฉบับเดือนมกราคม - เมษายน 2556

เรียน อาจารย์ มนัสสินี บุญมีศรีสง่า

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง “แนวทางการพัฒนาถนนคนเดิน ตลอด 200 ปี ปรานบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน” เพื่อพิจารณาจัดพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารวิชาการ (Veridian E - Journal) มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ 6 ฉบับเดือนมกราคม - เมษายน 2556 นั้น

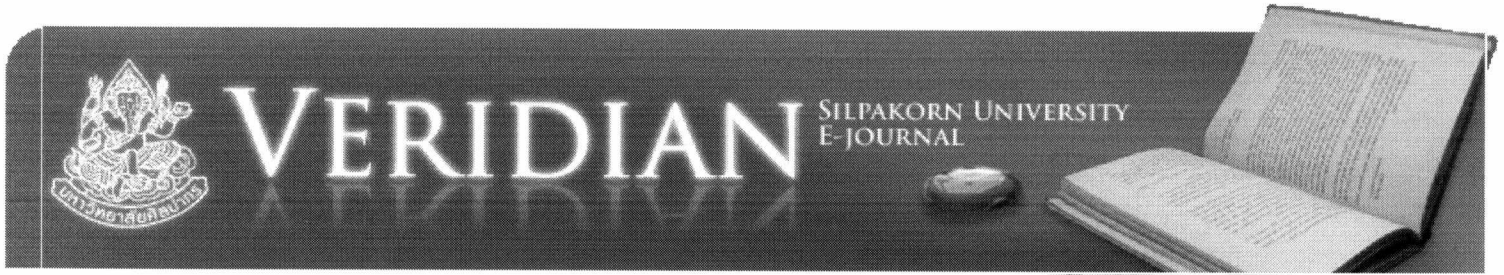
ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ขอเรียนให้ทราบว่าผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาบทความของท่านแล้ว เห็นสมควรให้ตีพิมพ์เผยแพร่บทความดังกล่าวในวารสารวิชาการ (Veridian E - Journal) ปีที่ 6 ฉบับเดือนมกราคม - เมษายน 2556 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

[Home](#) [Current Issue](#) [Early Issue](#) [Project](#) [Contact Us](#)

Search

All

Tourism Development Guidelines for the 200 Years Pranburi Market to be a Cultural Tourism Destination through Community Participation

แนวทางการพัฒนาถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

Author : มนัสสินี บุญมีศรีสง่า กอบกาญจน์ ศักดิ์ประเสริฐ ภาวิณี สอาดศรี และ วนชัย อุทินทุ

Year : 2013

Abstract :

The aims of this study are to study about satisfaction of the tourists and related people who involved with the 200 years Pranburi market, Pranburi District, Prachuap khiri khan Province and propose the potential development guideline for the 200 years Pranburi market to be a cultural tourism destination through community participation. This research applied both the qualitative (Participant Observation and In-depth Interview) and quantitative (Questionnaire) research technique for data collection. The researcher used snowball sampling. There were four groups of participants, consisting of 1) 384 Thai tourists 2) 7 community leaders and the administrative managers of the 200 years Pranburi market 2) 9 entrepreneurs in the 200 Pranburi years market area and 4) 7 people in the 200 years Pranburi market community Analysis of the study results found that 200 years Pranburi market has potential to be a cultural tourism destination with the cooperation of the local community as evidenced by the available resources including attractions, as well as facilities. However, some resources were limited that should be developed such as car park, sign, toilet etc. According to the study, analysis of potential directions for development of the 200 Pranburi years market to be a cultural tourism destination through community participation identified six factors which were needed to improve that are attraction, facilities, accessibility, management shop, people and management by community participation. Keywords: Development, Cultural Tourism, Community Participation

บทคัดย่อ :

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในชุมชนถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของชุมชนถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์ระดับลึกแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ไปเรื่อย ๆ เมื่อผู้ให้ข้อมูลหลักตอบซ้ำกัน ผู้วิจัยจึงหยุดการสัมภาษณ์ ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิดและปลายปิด เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมาย แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปจากการศึกษา ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ แบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลหลัก มี 4 กลุ่ม คือ 1) นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 384 คน 2) ผู้นำในชุมชนและคณะกรรมการบริหารจัดการถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี จำนวน 7 คน 3) ผู้ประกอบการบริเวณถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี จำนวน 9 คน และ 4) ชาวบ้านในชุมชนถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี จำนวน 7 คน ผลการศึกษา พบว่า ถนนคนเดินตลาด 200 ปี ปราณบุรี มีศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เนื่องจากมีความพร้อมในด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แต่ยังมีข้อจำกัดในหลาย ๆ ด้าน ที่ต้องพัฒนา อาทิ ป้ายบอกทาง ห้องสุขา ที่จอดรถ เป็นต้น แนวทางการพัฒนาถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า ควรมีการพัฒนา 6 ด้าน คือ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะอาด ด้านการเข้าถึง ด้านการจัดการร้านค้า ด้านบุคลากร และด้านการบริหารจัดการโดย
การมีส่วนร่วมของชุมชน คำสำคัญ: การพัฒนา, แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม, การมีส่วนร่วมของ
ชุมชน

แนวทางการพัฒนาถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

Tourism Development Guidelines for the 200 Years Pranburi Market
to be a Cultural Tourism Destination through Community Participation

มนัสสินี บุญมีศรีสง่า *

กอบกาญจน์ ศักดิ์ประเสริฐ ภาวิณี สอาดศรี และ วนชัย อุทินทุ **

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในชุมชนถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของชุมชนถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์ระดับลึก แบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ไปเรื่อย ๆ เมื่อผู้ให้ข้อมูลหลักตอบซ้ำกันผู้วิจัยจึงหยุดการสัมภาษณ์ ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิด เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมาย แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปจากการศึกษา ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ แบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลหลัก มี 4 กลุ่ม คือ 1) นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 384 คน 2) ผู้นำในชุมชนและคณะกรรมการบริหารจัดการถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี จำนวน 7 คน 3) ผู้ประกอบการบริเวณถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี จำนวน 9 คน และ 4) ชาวบ้านในชุมชนถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี จำนวน 7 คน

ผลการศึกษา พบว่า ถนนคนเดินตลาด 200 ปี ปราณบุรี มีศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เนื่องจากมีความพร้อมในด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แต่ยังมีข้อจำกัดในหลาย ๆ ด้าน ที่ต้องพัฒนา อาทิ ป้ายบอกทาง ห้องสุขา ที่จอดรถ เป็นต้น แนวทางการพัฒนาถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า ควรมีการพัฒนา 6 ด้าน คือ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเข้าถึง ด้านการจัดการร้านค้า ด้านบุคลากร และด้านการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

คำสำคัญ: การพัฒนา, แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม, การมีส่วนร่วมของชุมชน

Abstract

* อาจารย์สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

** นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

The aims of this study are to study about satisfaction of the tourists and related people who involved with the 200 years Pranburi market, Pranburi District, Prachuap khiri khan Province and propose the potential development guideline for the 200 years Pranburi market to be a cultural tourism destination through community participation. This research applied both the qualitative (Participant Observation and In-depth Interview) and quantitative (Questionnaire) research technique for data collection. The researcher used snowball sampling. There were four groups of participants, consisting of 1) 384 Thai tourists 2) 7 community leaders and the administrative managers of the 200 years Paranburi market 2) 9 entrepreneurs in the 200 Pranburi years market area and 4) 7 people in the 200 years Praburi market community

Analysis of the study results found that 200 years Pranburi market has potential to be a cultural tourism destination with the cooperation of the local community as evidenced by the available resources including attractions, as well as facilities. However, some resources were limited that should be developed such as car park, sign, toilet etc.

According to the study, analysis of potential directions for development of the 200 Pranburi years market to be a cultural tourism destination through community participation identified six factors which were needed to improve that are attraction, facilities, accessibility, management shop, people and management by community participation.

Keywords: Development, Cultural Tourism, Community Participation

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีการขยายตัวสูงมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ก่อให้เกิดการจ้างงาน การกระจายรายได้ไปสู่ชุมชน นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมขนส่ง รวมทั้งส่งเสริมการค้าและการลงทุนด้วย เมื่อประเทศประสบภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ ส่งผลให้เศรษฐกิจฟื้นตัวในระยะเวลาที่รวดเร็ว อีกทั้งยังมีส่วนช่วยให้อุตสาหกรรมอื่นๆ ฟื้นตัวตามไปด้วย ปัจจุบันรูปแบบการท่องเที่ยวได้เปลี่ยนแปลงไป กระแสความรับผิดชอบต่อสังคมสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ประเพณี รวมถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมกำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนกำลังปรับเปลี่ยนสภาพไปสู่การจัดการที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของธรรมชาติ ชุมชน วัฒนธรรม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ตลอดจนมุ่งเน้นสิ่งแวดล้อมและฐานทรัพยากรของพื้นที่เป็นสำคัญ ดังนั้นจึงเป็นโอกาสในการสร้างเอกลักษณ์การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับในระดับสากล (แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2554)

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดตอนใต้สุดของภาคกลาง อยู่ห่างกรุงเทพมหานครเพียง 280 กิโลเมตร มีลักษณะเป็นพื้นที่แคบคาบสมุทรยาวลงไปทางใต้ สภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นพื้นที่ราบเชิงป่าเขาบางตอนเป็นที่ราบต่ำ มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวอุดมสมบูรณ์มาก ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ หาดทราย ชายทะเล น้ำตก ป่าเขา เช่น วนอุทยานปราณบุรี น้ำตกป่าละอู อ่าวมะนาว แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เช่น พระราชวังไกลกังวล วัดเขาไกรลาส วัดเขาตะเกียบ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น หมู่บ้านร้อนทอง ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในปี 2553 นั้นมีจำนวนทั้งหมดรวม 579,825 คน แบ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 384,267 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำนวน 195,558 คน (เทศบาลตำบลปราณบุรี สถิติการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, 2553) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์แบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอหัวหิน อำเภอกุยบุรี อำเภอบางสะพาน อำเภอสะพานน้อย อำเภอทับสะแก กิ่งอำเภอ สามร้อยยอด และอีกอำเภอหนึ่งที่มีความนิยมจากนักท่องเที่ยว คือ อำเภอปราณบุรี

อำเภอปราณบุรีมีพื้นที่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือห่างจากตัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ประมาณ 67 กิโลเมตร และอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอหัวหินประมาณ 25 กิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 6 ตำบล คือ ตำบลปราณบุรี (ตำบลบ้านเมืองเก่าเดิม) ตำบลปากน้ำปราณ ตำบลหนองผาแต้ม ตำบลเขาน้อย ตำบลวังกุง และตำบลเขาจ้าว โดยสภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นป่าเขาที่ราบเอียงจาก ทิวเขาตะนาวศรีทางทิศตะวันตกไปสู่ชายทะเล ฝั่งอ่าวไทยทางทิศตะวันออกที่มีชายหาดยาวประมาณ 7 กิโลเมตร มีแม่น้ำปราณบุรีที่เกิดจากเทือกเขาในจังหวัดเพชรบุรีไหลผ่านเป็นเส้นเลือดที่หล่อเลี้ยงคนในพื้นที่มาช้านาน โดยในอดีตเคยเป็นเมืองท่าที่สำคัญของภูมิภาคมาก่อน แต่ในปัจจุบันเป็นอำเภอที่ถือได้ว่ามีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เพราะเป็นแหล่งที่มีทะเลที่สวยงาม เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว และคึกคักที่สุดแห่งหนึ่งในจังหวัด โดยสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวอำเภอปราณบุรีทั้งหมดมีจำนวนรวม 28,794 คน แบ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 28,794 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำนวน 6,130 คน (เทศบาลตำบลปราณบุรี สถิติการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, 2553)

อำเภอปราณบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวหลายแห่ง เช่น วนอุทยานปราณบุรี หาดปราณบุรี หาดนเรศวร หาดเขากะโหลก หมู่บ้านชาวประมงปากน้ำปราณบุรี วัดสิทธิสังฆาราม เป็นต้น และแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเดินทางมาเที่ยว คือ ตลาดเมืองปราณ

ตลาดเมืองปราณ หรือปัจจุบันเรียกว่า “ถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปราณบุรี” เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ดำเนินการค้ามาตั้งแต่อดีต ไม่ปรากฏหลักฐานว่าเกิดขึ้นเมื่อใด สันนิษฐานว่าน่าจะมีมาตั้งแต่ยุคเมืองท่ารุ่งเรือง ตลาดเมืองปราณมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายครั้ง คือ ในสมัยรัชกาลที่ 5 มีการตัดทางรถไฟผ่านเมืองปราณบุรีส่งผลให้ตลาดเมืองปราณเป็นย่านเศรษฐกิจที่สำคัญ แต่หลังจากมีการตัดถนนเพชรเกษมผ่านอำเภอปราณบุรีทำให้ชาวบ้านย้ายบ้านเรือนตามไปด้วย ส่งผลให้เมืองเก่าปราณบุรีที่เคยรุ่งเรืองกลายเป็นเมืองที่เงียบเหงา ชบเขาในเวลาเพียงไม่นาน อีกทั้งยังทำให้ตลาดเมืองปราณที่เคยรุ่งเรืองด้านการค้าขายหมดความสำคัญลงอีกด้วย (दनัย เรื่องสอน, 2553)

ดังนั้น ก่อนที่เมืองเก่าปราณบุรีจะถูกทิ้งให้กลายเป็นเมืองร้าง คนในชุมชนปราณบุรีกลุ่มหนึ่งจึงได้ร่วมมือกันรื้อฟื้นตลาดเก่าเมืองปราณให้กลับคืนมาในรูปแบบ “ถนนคนเดิน” โดยนอกจากจะสร้างรายได้และ

ความคึกคักในอดีตกลับมาแล้ว ยังช่วยอนุรักษ์บ้านเรือนเก่า และดึงคนกลับมาเพื่อทำให้บรรยากาศของตลาดกลับมามีความคึกคักอีกครั้ง

ปัจจุบันถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี ยังไม่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว และยังขาดการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับนักท่องเที่ยวมีจำนวนน้อย ดังนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและเป็นการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืนต่อไป ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว บริบทโดยทั่วไปของถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี ตลอดจนวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาถนนคนเดินให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในชุมชนถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของชุมชนถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชายและหญิง ที่เดินทางมาท่องเที่ยวถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ประกอบด้วย
 - (1) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี ได้แก่ ผู้นำในชุมชน และคณะกรรมการบริหารจัดการชุมชน
 - (2) ผู้ประกอบการบริเวณถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - (3) บุคคลในพื้นที่ ได้แก่ ชาวบ้านในชุมชนถนนคนเดินตลาด 200 ปี ปรานบุรี อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง กำหนดได้ดังนี้

1. ศึกษากลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชายและหญิงที่เดินทางมาเที่ยวถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในวันเสาร์ ระหว่างช่วงเวลา 16.00 – 22.00 น.

เนื่องจากยังไม่ทราบข้อมูลจำนวนประชากรอย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงทำการกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยการใช้สูตรของคอคแรน (Cochran, 1977 อ้างใน ธีระวุฒิ เอกะกุล, 2543)

กรณีไม่ทราบค่าสัดส่วนของประชากร ใช้สูตร

$$n = \frac{z^2}{4e^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ (0.05)

Z = ค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่า Z = 1.96

เมื่อแทนค่าตามสูตรแล้วจะได้

$$n = \frac{z^2}{4e^2}$$

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2}$$

$$n = 384.16 \approx 384 \text{ คน}$$

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของประชากรตัวอย่างจำนวน 384 คน

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants)

2.1 ศึกษากลุ่มตัวอย่างจากผู้นำในชุมชน และคณะกรรมการบริหารจัดการชุมชนจำนวน 7 คน

2.2 ศึกษากลุ่มตัวอย่างจากชาวบ้านในชุมชนถนนคนเดิน 200 ปี ปรานบุรี จำนวน 9 คน

2.3 ศึกษากลุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบการบริเวณถนนคนเดิน 200 ปี ปรานบุรี จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชายและหญิง จำนวน 384 คน โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว จำนวน 7 ข้อคำถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ และภูมิสำเนา ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี ทั้งหมด 6 ด้าน จำนวน 24 ข้อคำถาม ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการเข้าถึง ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยใช้แบบวัดของ Likert Scale (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ, 2541: 4-5) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เท่ากับ 5,4,3,2,1 คะแนน ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด

2. แบบสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal Interview) และแบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) (สุภาคร์ จันทวานิช, 2541: 75-77) ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ไปเรื่อย ๆ เมื่อมีผู้ให้ข้อมูลหรือตอบแบบสัมภาษณ์ซ้ำกันผู้วิจัยจึงจะหยุด (Snowball Sampling) (จุมพล นิมพานิช, 2550:

232) มีการใช้อุปกรณ์ที่จำเป็นในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น ปากกา สมุดจดบันทึก MP3 กล้องบันทึกภาพ กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก 3 กลุ่ม

3. แบบสังเกต ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยแสดงตนเป็นนักท่องเที่ยวในถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรามบุรี เพื่อสังเกตปัจจัยด้านพื้นที่ ได้แก่ ที่ตั้ง สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก การเข้าถึง รวมถึงปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยว

การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล ใช้วิธีการ แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์จะนำมาตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) จะถูกนำมาวิเคราะห์และตีความ ดังนี้

1.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) ตรวจสอบจากแหล่งของข้อมูลด้านเวลา สถานที่ และบุคคล

1.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และเอกสารต่าง ๆ ประกอบด้วย

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถามจะถูกนำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ ให้คะแนนจัดกลุ่มของข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผล ดังนี้

2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ และภูมิลำเนา โดยผู้วิจัยจะนำผลที่ได้มาลงรหัส วิเคราะห์ข้อมูลในโปรแกรม SPSS โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (ประสพชัย พสุนนท์, 2553: 293 - 321) และนำผลที่ได้มานำเสนอข้อมูลในรูปร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 ด้านความพึงพอใจ ผู้วิจัยจะลงรหัสให้คะแนนตามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเท่ากับ 5, 4, 3, 2, 1 คะแนน ตามลำดับ หลังจากนั้นจะนำค่าคะแนนเฉลี่ยมาแปลความหมาย (ประสพชัย พสุนนท์, 2553: 252) รายละเอียด ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 คือ ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 คือ ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 คือ ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 คือ ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 คือ ระดับน้อยที่สุด

ผลการศึกษา

จากผลวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแสดงผลการศึกษาได้ 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไป พบว่า นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 52.0) มีอายุระหว่าง 21-30 ปี (ร้อยละ 41.1) มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 55.7) เป็นนักเรียน นักศึกษา (ร้อยละ 47.9) มีรายได้ต่อ

เดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 (ร้อยละ 35.7) มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 65.1) และเป็นนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ร้อยละ 37.8)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี

นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ รองลงมา คือ ด้านการเข้าถึง ในขณะที่ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่น้อยที่สุด คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ดังแสดงในตารางที่ 1)

จากข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว สามารถเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรีโดยจำแนกตามความพึงพอใจที่น้อยที่สุดในแต่ละด้านได้ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	ความพึงพอใจ
1. ด้านสิ่งดึงดูดใจ			
ภาพรวมของแหล่งท่องเที่ยว			
1.1 การดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่น	4.08	0.67	มาก
1.2 ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	3.84	0.68	มาก
1.3 การจัดพื้นที่ขายสินค้า	3.68	0.71	มาก
1.4 จำนวนร้านค้า	3.62	0.83	มาก
1.5 การมีส่วนร่วมของชุมชน	3.80	0.79	มาก
1.6 บรรยากาศโดยรวม	3.91	0.74	มาก
รวม	3.82	0.74	มาก
ร้านอาหาร			
1.7 ความเหมาะสมของราคาอาหาร	3.89	0.82	มาก
1.8 คุณภาพของอาหาร	3.76	0.75	มาก
1.9 ความหลากหลายของอาหารมีให้เลือกหลายชนิด	3.82	0.80	มาก
1.10 ความสะอาดของอาหารและบรรจุภัณฑ์	3.74	0.79	มาก
1.11 รสชาติของอาหาร	3.70	0.81	มาก
รวม	3.78	0.79	มาก
ร้านขายสินค้าที่ระลึก	3.77	0.76	มาก
1.12 ความเหมาะสมของราคาสินค้า	3.75	0.68	มาก
1.13 คุณภาพของสินค้า	3.51	0.78	มาก
1.14 ความหลากหลายของสินค้ามีให้เลือกหลายชนิด	3.57	0.77	มาก
1.15 สินค้าแสดงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น			
รวม	3.65	0.75	มาก

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	ความพึงพอใจ
2.ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก			
2.1 การให้บริการห้องน้ำ / สุขา	2.70	1.04	ปานกลาง
2.2 การบริการที่จอดรถ	2.96	0.90	ปานกลาง
2.3 ที่นั่งพัก	2.99	0.90	ปานกลาง
2.4 ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	2.57	1.00	ปานกลาง
2.5 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	3.01	1.07	ปานกลาง
รวมด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	2.85	0.98	ปานกลาง
3.ด้านการเข้าถึง			
3.1 ความสะดวกในการเดินทาง	3.25	0.99	ปานกลาง
3.2 ความหลากหลายของช่องทางในการเดินทาง	3.17	1.01	ปานกลาง
3.3 ความปลอดภัยในการเดินทาง	3.32	0.96	ปานกลาง
3.4 มีป้ายสัญลักษณ์บอกทางชัดเจน	2.88	1.18	ปานกลาง
รวมด้านการเข้าถึง	3.16	1.04	ปานกลาง
รวมทั้งหมด	3.46	0.93	มาก

ตารางที่ 2 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรีจำแนกตามความพึงพอใจที่น้อยที่สุดในแต่ละด้านของนักท่องเที่ยว

ลำดับ	ด้าน	ประเด็น	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว
1	ด้านสิ่งดึงดูดใจ : ภาพรวมของแหล่งท่องเที่ยว	จำนวนร้านค้า	- เพิ่มจำนวนร้านค้าให้มากขึ้น
2	ด้านสิ่งดึงดูดใจ : ร้านอาหาร	รสชาติของอาหาร	- กำหนดมาตรฐานรสชาติและความสะอาดของอาหาร รวมถึงคุณภาพ โดยขอความร่วมมือจากผู้บริหารจัดการ ถนนคนเดินจัดทำป้ายแก่ร้านอาหารที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ร้านอื่นๆ ปฏิบัติตาม
3	ด้านสิ่งดึงดูดใจ: ร้านขายสินค้าที่ระลึก	ความหลากหลายของสินค้ามีให้เลือกหลายชนิด	- จัดอาหารใหม่ ๆ มาขาย - กำหนดให้ร้านค้าขายสินค้าไม่ให้ซ้ำกัน
4	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	- เพิ่มจำนวนตู้โทรศัพท์สาธารณะให้มากขึ้น
5	ด้านการเข้าถึง	ป้ายสัญลักษณ์บอกทาง	- จัดทำป้ายบอกทางเข้าถนนคนเดินที่ชัดเจนและติดตาม จุดสำคัญหรือเส้นทางต่าง ๆ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี

จากการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวต้องการให้ดำรงรักษาอาคาร บ้านไม้เก่า เพลงเก่า คงราคาสินค้าไว้ รวมทั้งบริหารจัดการถนนคนเดินด้วยจิตใจ ไม่เน้นในเชิงธุรกิจมากนัก และต้องการให้เพิ่มเติมหรือปรับปรุง ที่จอดรถ ห้องน้ำ ที่นั่งพัก ทางเดิน ป้ายบอกทาง เพิ่มสินค้าที่แสดงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีการจัดการพื้นที่ร้านค้า และมีความต้องการให้ขยายตลาด

ส่วนที่ 4 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ของผู้ให้ข้อมูลหลัก 3 กลุ่ม โดยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาด้านสิ่งดึงดูดใจ

1.1 ปรับปรุงทัศนียภาพหรือภูมิทัศน์ของถนนคนเดินให้ดีขึ้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและอยากกลับมาเที่ยวซ้ำ เช่น การจัดสวนหย่อม เพิ่มจำนวนต้นไม้ เพิ่มป้ายประชาสัมพันธ์ถนนคนเดิน หรือเพิ่มซุ้มใหญ่ ๆ บริเวณทางเข้า

1.2 ปรับปรุงอาคาร บ้านไม้เก่า เนื่องจากอาคาร บ้านไม้เก่าเป็นสิ่งที่สะท้อนตัวตนความเป็นเมืองเก่าปรานบุรีที่ควรอนุรักษ์ไว้ แต่สภาพของอาคาร บ้านไม้เก่าในบางหลังมีสภาพที่เสื่อมโทรม จึงควรปรับปรุงให้มีสภาพดีขึ้น

1.3 โครงการขยายตลาดไปอีก 100 เมตร ในอนาคตอาจมีการขยายตลาดให้ยาวออกไปถึงทางที่เทศบาลกำหนดพื้นที่ให้คือหน้าโรงเรียนสายวิทยา หรือ อีกประมาณ 100 เมตร และมีการเพิ่มจำนวนร้านค้าให้มากขึ้น โดยไม่ให้มีการขายสินค้าที่ซ้ำกัน

1.4 โครงการจัดให้มีการท่องเที่ยวทางน้ำ ในอนาคตอาจเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ มีการสร้างท่าเรือ มีเรือให้บริการนำเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง เช่น หมู่บ้านชาวประมงปากน้ำปรานบุรี ศาลเจ้าแม่ทับทิมทอง ศูนย์เรียนรู้ระบบนิเวศป่าชายเลน สิรินาถราชินี เป็นต้น

2. แนวทางการพัฒนาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

2.1 เพิ่มห้องน้ำให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันห้องน้ำในบริเวณถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี มีจำนวน 3 ห้องแบ่งเป็นห้องน้ำหญิง 2 ห้องและห้องน้ำชาย 1 ห้อง ยังไม่เพียงพอกับความ ต้องการเมื่อเทียบกับจำนวนของนักท่องเที่ยว

2.2 เพิ่มดวงไฟเพื่อให้มีแสงสว่าง มากขึ้น เนื่องจากถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี เป็นตลาดที่เปิดช่วงเย็นถึงช่วงกลางคืน จึงจำเป็นต้องอาศัยแสงสว่างในการเที่ยวชม เพราะหากแสงสว่างน้อยเกินไป อาจส่งผลถึงความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

2.3 โครงการติดตั้งตู้บริการฝากถอนเงินอัตโนมัติเพิ่มเติม เนื่องจากตู้บริการฝากถอนเงินอัตโนมัติมีจำนวนเพียง 1 ตู้ ยังไม่เพียงพอกับความ ต้องการเมื่อเทียบกับจำนวนของนักท่องเที่ยว

2.4 ปรับปรุงทางเดินเท้าจากบริเวณหน้าสถานีรถไฟมายังตลาดให้มีความสะดวกมากขึ้น เนื่องจากทางเดินเท้าจากบริเวณหน้าสถานีรถไฟมาตลาดไม่สะดวกเท่าที่ควร อาจส่งผลถึงความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะสำหรับเด็กและผู้สูงอายุ

2.5 ปรับปรุงสถานที่จอดรถให้เป็นระบบมากยิ่งขึ้น เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัว แต่สถานที่จอดรถยังขาดการจัดระเบียบ นักท่องเที่ยวยังมีความกังวลกับการจอดรถ จึงควรวางแผนการพัฒนาที่จอดรถให้เป็นระบบมากขึ้น

3. แนวทางการพัฒนาด้านการเข้าถึง

3.1 เพิ่มป้ายหรือสัญลักษณ์บอกเส้นทางในการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว เนื่องจาก พบว่าป้ายบอกทางมายังถนนคนเดินมีเพียง 2 ป้าย ยังไม่เพียงพอและทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาได้ยาก จึงควรจัดทำป้ายหรือสัญลักษณ์บอกทางเพิ่มขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยว

3.2 เพิ่มป้ายประชาสัมพันธ์ตลาด ดัดตั้งตามชุมชน หรือสถานที่ที่สามารถมองเห็นได้ง่าย เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ตลาดให้มีชื่อเสียงและมั่นคงท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

3.3 โครงการเพิ่มรถบริการสาธารณะ เนื่องจากการวิธีการเดินทางมาสู่ถนนคนเดินยังมีจำกัด คือนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้เพียง 2 วิธี คือ โดยรถส่วนตัวและรถไฟ ดังนั้นทางหน่วยงานอื่นๆ ควรให้การสนับสนุน เพื่อให้ นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวเพิ่มขึ้น

4. แนวทางการพัฒนาด้านการจัดการร้านค้า

4.1 เพิ่มจำนวนร้านค้าให้มากขึ้น โดยเฉพาะร้านที่ขายสินค้าประเภทสินค้าหัตถกรรม งานฝีมือ สินค้าเก่าๆ หรือสินค้าที่แสดงถึงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของท้องถิ่น

4.2 จัดพื้นที่ไม่ให้อ่างตามทางเดิน เนื่องจาก พบว่า ยังมีพื้นที่ว่างตามทางเดินใน บางจุด ดังนั้นจึงควรวางแผนไม่ให้มีพื้นที่ว่างตามทางเดิน รวมไปถึงกรมรงค์ให้ชาวบ้านทุกบ้านร่วมมือในการขายสินค้าเพื่อส่งเสริมให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

5. แนวทางการพัฒนาด้านบุคลากร

5.1 จัดอบรมผู้นำชุมชนและคณะกรรมการบริหารจัดการชุมชน ให้เพิ่มพูนความรู้ทางการบริหารงาน การให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืน

5.2 จัดอบรมผู้ประกอบการบริเวณถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี ให้มีความเข้าใจในด้านการท่องเที่ยวเชิงชุมชน การให้บริการแก่ผู้บริโภค รวมทั้งกำหนดข้อตกลงกับผู้ประกอบการให้ชัดเจน ในด้านราคาของสินค้า พื้นที่ขายสินค้า ค่าเช่า และการรักษาคุณภาพของสินค้า

5.3 จัดอบรมชาวบ้านในชุมชน ให้มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยอาจจัดหากิจกรรม การท่องเที่ยวที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว หรือจัดให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการเป็นมัคคุเทศก์นำชมถนนคนเดิน

6. แนวทางการพัฒนาด้านการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

6.1 เสนอโครงการไปยังหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานเอกชนเพื่อของบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากในปัจจุบันงบประมาณมาจากการเก็บค่าเช่าพื้นที่เพียง

อย่างเดียว ทำให้งบประมาณที่นำมาใช้ในการพัฒนายังไม่เพียงพอ ทำให้การพัฒนาเป็นไปได้ช้า

6.2 มีการปรึกษาร่วมกันระหว่างคนในชุมชน หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานราชการ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก หรือวางแผนในการรองรับนักท่องเที่ยว

6.3 มีการใช้เครือข่ายเสียงในการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ให้คนในชุมชนรับทราบ และเพื่อขอความร่วมมือจากคนในชุมชน

6.4 โครงการจัดให้มีการเพิ่มจำนวนวันและขยายเวลาในการเปิดถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี เพื่อรองรับกับจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคต

อภิปรายผล

จากการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นนักเรียน นักศึกษา มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท มีสถานภาพโสด มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ทำให้ทราบว่านักท่องเที่ยวพึงพอใจกับองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 3 ประการ คือ สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก และการเข้าถึง แสดงให้เห็นว่าสิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก และการเข้าถึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของแหล่งท่องเที่ยวสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ที่ว่าแหล่งท่องเที่ยวควรต้องมีองค์ประกอบที่น่าสนใจ 3 ประการคือ สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก และการเข้าถึง

แนวทางที่ต้องได้รับการพัฒนาของนักท่องเที่ยวมีทั้งหมด 3 ด้าน 5 ประเด็น คือ จำนวนร้านค้าที่ควรเพิ่มให้มากขึ้น รสชาติของอาหารที่ควรกำหนดมาตรฐานด้านรสชาติ ความสะอาดและคุณภาพของอาหาร ความหลากหลายของสินค้ามีให้เลือกหลายชนิดที่ควรจัดอาหารใหม่ๆ มาขาย รวมทั้งกำหนดให้ร้านค้าขายสินค้าไม้ให้ซ้ำกัน ตู้โทรศัพท์สาธารณะที่ควรเพิ่มให้มากขึ้น และป้ายสัญลักษณ์บอกทางที่ควรจัดทำป้ายบอกทางเข้าให้ชัดเจนและติดตามจุดสำคัญหรือเส้นทางต่าง ๆ

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวถนนคนเดิน ตลาด 200 ปรานบุรี ของผู้ให้ข้อมูลหลัก มีทั้งหมด 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสิ่งดึงดูดใจ ควรมีการปรับปรุงทัศนียภาพของตลาด อาคาร บ้านไม้เก่าให้ดีขึ้น มีโครงการขยายตลาดไปอีก 100 เมตรเพื่อรองรับกับจำนวนนักท่องเที่ยว และจัดให้มีโครงการการท่องเที่ยวทางน้ำในอนาคต
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรเพิ่มห้องน้ำ ดวงไฟ ตู้บริการฝากถอนเงินอัตโนมัติ รวมทั้งปรับปรุงทางเดิน และสถานที่จอดรถให้มีความสะดวกมากขึ้น
3. ด้านการเข้าถึง ควรเพิ่มป้ายหรือสัญลักษณ์บอกทาง และป้ายประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น รวมทั้งมีโครงการเพิ่มรถบริการสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
4. ด้านการจัดการร้านค้า ควรเพิ่มจำนวนร้านค้าให้มากขึ้น โดยเฉพาะร้านขายสินค้าที่แสดงถึงเอกลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่น และจัดร้านค้าไม้ใหม่พื้นที่ว่างตามทางเดิน
5. ด้านบุคลากร ควรมีการจัดอบรมผู้นำชุมชน คณะกรรมการในด้านบริหารงาน การให้บริการ และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จัดอบรมผู้ประกอบการในด้านการท่องเที่ยวเชิงชุมชน การให้บริการแก่ผู้บริโภค และจัดอบรมชาวบ้านในชุมชนในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว

6. ด้านแนวทางการพัฒนาด้านการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ควรเสนอโครงการไปยังหน่วยงานอื่นๆ เพื่อของบประมาณมีการพัฒนาร่วมกันระหว่างคนในชุมชน ภาคเอกชนและหน่วยงานราชการ มีการใช้เครื่องขยายเสียงเพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายในชุมชน และมีโครงการเพิ่มวันและเวลาในการเปิดถนนคนเดิน

สรุป

แนวทางการพัฒนาถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ควรมีการพัฒนา 6 ด้าน คือ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเข้าถึง ด้านการจัดการร้านค้า ด้านบุคลากร และด้านการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอจากการวิจัย

1. จากการศึกษาพบว่า ถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรีขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ ทำให้แหล่งท่องเที่ยวพัฒนาไปได้ช้า ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน ควรเข้ามาช่วยเหลือและให้การสนับสนุนในเรื่องนี้
2. คนในชุมชนควรให้ความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพัฒนาระบบการขนส่งสาธารณะให้ครอบคลุมพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดระเบียบการแบ่งพื้นที่อย่างเป็นระบบ เช่น ที่จอดรถ พื้นที่ร้านค้า
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะขั้นสูง เช่น ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว ป้ายเตือนข้อควรระวังกับนักท่องเที่ยว และหน่วยปฐมพยาบาล

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดด้านเวลา ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรใช้ระยะเวลาที่มากขึ้น
2. การศึกษาในครั้งต่อไปควรศึกษาถึงผลที่เกิดขึ้นหลังจากการพัฒนาการท่องเที่ยว
3. การศึกษาในครั้งต่อไปควรขยายกลุ่มตัวอย่างการศึกษาไปยังนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน” สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีก็เพราะได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์มนัสสินี บุญมีศรีสง่า ที่กรุณาให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่คณะผู้วิจัย และขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ทุกท่านที่ช่วยให้ข้อมูลแก่คณะผู้วิจัยจนสามารถทำงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. แผนพัฒนาการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555–2559). กรุงเทพมหานคร:

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2554.
- จุมพล นิมพานิช. การวิจัยเชิงคุณภาพในทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- ณัฐพร ดอกบุญนาค. “ศักยภาพของชุมชนในการมีส่วนร่วมด้านการจัดการการท่องเที่ยวกรณีศึกษา ชุมชนในเทศบาล ตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2553
- दनัย เรื่องสอน. เมืองปราณบุรี บนวิถีแห่งการเปลี่ยนแปลง. ประจวบคีรีขันธ์: ทีมงานอนุรักษ์เมือง ปราณบุรี 2554.
- เทศบาลปราณบุรี. สถิติการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ประจวบคีรีขันธ์: เทศบาลปราณบุรี, 2553.
- ธิดิมา เกตุแก้ว และคณะ. “รายงานการวิจัย การศึกษาพัฒนาศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน: กรณีศึกษาตลาดบ้านสุด อำเภอบางปลาม้า จังหวัด สุพรรณบุรี.” กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2552.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2543.
- เบญจมา จันทรา. แนวทางการพัฒนาตลาดคอนวอย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- ประสพชัย พสุนนท์. การวิจัยตลาด 1. นครปฐม: บริษัทเพชรเกษม พรินติ้ง กรุป จำกัด. 193-321, 252, 2553.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. การสร้างมาตรฐานวัด. พิษณุโลก: โรงพิมพ์โกลบอลพรินท์. 4-5, 2541.
- วชิรญาณ วีระประพันธ์. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเชียงใหม่ในทิวเขาพารี. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.
- สุภางค์ จันทวานิช. วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 75-77, 2549.

(สำหรับผู้เสนอขอ)

แบบแสดงหลักฐานการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ

ประเภทของผลงานทางวิชาการ

- บทความทางวิชาการ ตำรา หนังสือ งานวิจัย
 ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ชื่อผลงานทางวิชาการ : แนวทางการพัฒนาถนนคนเดิน ตลาด 200 ปี ปรานบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ระบุงการเผยแพร่ : วารสารวิชาการ (Veridian E - Journal) มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ 6 ฉบับเดือน มกราคม - เมษายน 2556, หน้า 119 - 131.

มีผู้ร่วมงาน จำนวน 4 คน แต่ละคนมีส่วนร่วมและหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้ :

ลำดับที่	ชื่อผู้ร่วมงาน	ปริมาณงานร้อยละ	หน้าที่ความรับผิดชอบ
1	มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	70	วางแผนการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล สรุปและเขียนรายงานผลการวิจัย
2	กอบกาญจน์ ศักดิ์ประเสริฐ	10	ตรวจสอบความถูกต้อง ทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูล
3	ภาวิณี สอาดศรี	10	ตรวจสอบความถูกต้อง ทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูล
4	วนชัย อุทินทุ	10	ตรวจสอบความถูกต้อง ทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูล

หมายเหตุ หากผู้ร่วมวิจัยเป็นคนไทยให้เขียนชื่อและนามสกุลเป็นภาษาไทย

ขอรับรองว่าเป็นความจริง

ลงชื่อ.....
(นางมนัสสินี บุญมีศรีสง่า)

ดำเนินการโดย
นางมนัสสินี บุญมีศรีสง่า

ลงชื่อ.....
(นางสาวกอบกาญจน์ ศักดิ์ประเสริฐ)

ลงชื่อ.....
(นางสาวภาวิณี สอาดศรี)

ลงชื่อ.....
(นายวนชัย อุทินทุ)